

Strasbūrā, 17.4.2018
COM(2018) 212 final

2018/0104 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto brīvas pārvietošanās tiesības, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2018) 110 final} - {SWD(2018) 111 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu drošības garantēšana ir svarīgs elements cīņā pret terorismu un organizēto noziedzību, kā arī veidojot patiesu drošības savienību. Daudzas no iniciatīvām, ko ES ir īstenojusi pēdējos gados, lai uzlabotu un nostiprinātu ārējo robežu pārvaldību, paļaujas uz drošiem ceļošanas un personu apliecinošiem dokumentiem. Ar nesenajiem Šengenas Robežu kodeksa¹ grozījumiem tika noteikts obligāts pienākums sistemātiski veikt visu personu un viņu ceļošanas dokumentu pārbaudi Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) un Interpola Zagto un pazaudēto ceļošanas dokumentu datubāzē (SLTD) neatkarīgi no turētāja valstspiederības.

ES pilsoņi kļūst arvien mobilāki. Vairāk nekā 15 miljoni ES pilsoņu dzīvo un vairāk nekā 11 miljoni ES pilsoņu strādā dalībvalstī, kas nav viņu pilsonības valsts². Vairāk nekā miljards cilvēku katru gadu ceļo ES vai šķērso tās ārējās robežas³.

Šīs regulas priekšlikums ir daļa no 2016. gada decembra Rīcības plāna stingrākai Eiropas darbībai pret ceļošanas dokumentu viltošanu⁴, kurā Komisija identificēja darbības, kas jāveic, lai risinātu jautājumu par dokumentu – tostarp personas apliecību un uzturēšanās dokumentu – drošību saistībā ar nesenajiem teroristu uzbrukumiem Eiropā. Minētā rīcības plāna mērķi vēlāk tika apstiprināti ar Padomes secinājumiem⁵, kas tika pieņemti pēc atkārtotiem Padomes aicinājumiem uzlabot personu apliecinošu dokumentu un uzturēšanās dokumentu drošību⁶.

Komisija jau savā 2016. gada paziņojumā “Drošības stiprināšana pasaulē, ko raksturo mobilitāte: informācijas apmaiņas uzlabojumi cīņā pret terorismu un ārējo robežu stiprināšana”⁷ uzsvēra vajadzību pēc drošiem ceļošanas un personu apliecinošiem dokumentiem, lai nepieciešamības gadījumā bez šaubām varētu noteikt personas identitāti, uzsverot to, ka uzlabotas pieejas pamatā būtu stabilas sistēmas, kas nepieļauj pārkāpumus un draudus iekšējai drošībai, kuri izriet no nepilnībām saistībā ar dokumentu drošību. Turklāt 2017. gada Ziņojumā par pilsonību Komisija puda savu apņemšanos analizēt to, ar kādiem politikas risinājumiem varētu uzlabot personas apliecību un uzturēšanās dokumentu drošību⁸.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Regula (ES) 2017/458, ar ko groza Regulu (ES) 2016/399 attiecībā uz pārbažu pastiprināšanu attiecīgajās datubāzēs pie ārējām robežām.

² 2016. gada ziņojums par darbaspēka mobilitāti ES iekšienē (2015. gada dati).

³ Tabulas par ES pilsoņu pārrobežu ceļojumiem 2015. gadā (visi iemesli) — http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Tourism_statistics.

⁴ COM(2016) 790 *final*.

⁵ Padomes secinājumi par Komisijas Rīcības plānu stingrākai Eiropas darbībai pret ceļošanas dokumentu viltošanu, pieņemti 2017. gada 27. martā; <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/03/27/jha-travel-document-fraud>.

⁶ Jau 2005. gadā dalībvalstis vienprātīgi pieņēma Padomes secinājumus par minimālajiem standartiem saistībā ar dalībvalstu personas apliecību izsniegšanas procesu drošību (Padomes dok. 14390/05). Pēc tam 2006. gadā tika pieņemta rezolūcija: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=LV&f=ST%2014938%202006%20INIT>.

⁷ COM(2016) 602 *final*.

⁸ Padomes secinājumi attiecībā uz 2017. gada Ziņojumu par ES pilsonību, pieņemti 2017. gada 11. maijā; <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9080-2017-INIT/lv/pdf>.

No 26 ES dalībvalstīm, kas izsniedz personas apliecības saviem pilsoņiem, personas apliecības turēšana īpašumā ir izplatīta un obligāta 15 dalībvalstīs⁹. Saskaņā ar ES tiesību aktiem par personu brīvu pārvietošanos (Direktīva 2004/38/EK¹⁰) ES pilsoņi var izmantot personas apliecības kā ceļošanas dokumentus, gan ceļojot ES, gan arī lai ieceļotu ES no trešām valstīm, un tos tiešām bieži izmanto ceļošanai. Turklāt dalībvalstis ir noslēgušas tādas nolīgumus ar vairākām trešām valstīm, kas ļauj ES pilsoņiem ceļot, izmantojot savas valsts izsniegtās personas apliecības. Tas ietver arī izceļošanu uz trešām valstīm, lai iesaistītos teroristu darbībās un atgrieztos ES.

Pašlaik dalībvalstu izsniegto personas apliecību un tādu uzturēšanās dokumentu drošības līmeņi, kas paredzēti ES dalībvalstu pilsoņiem, kuri uzturas citā dalībvalstī, un viņu ģimenes locekļiem, ievērojami atšķiras, tādēļ paaugstinās falsifikācijas un dokumentu viltošanas risks, kā arī pilsoņiem rodas praktiskas grūtības, kad viņi vēlas izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties.

ES pilsoņi arī izmanto savas personas apliecības, lai apliecinātu savu identitāti ikdienā publiskās un privātās iestādēs, kad viņi izmanto savas tiesības dzīvot citā ES valstī (mobīlie ES pilsoņi).

Atbilstoši Direktīvai 2004/38/EK mobīlie pilsoņi un viņu ģimenes locekļi, kas nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, saņem arī dokumentus, kas apliecina viņu uzturēšanos uzņēmējā dalībvalstī. Lai gan šādi uzturēšanās dokumenti nav ceļošanas dokumenti, uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas tādu mobilo ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri paši nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, ja tās izmanto kopā ar pasi, dod to turētājam tiesības ieceļot ES bez vīzas, ja viņi pavada ES pilsoni vai pievienojas ES pilsonim.

Dokumentu viltošana vai nepatiess būtisku faktu atspoguļojums attiecībā uz uzturēšanās tiesību piešķiršanas nosacījumiem ir identificēti kā visnozīmīgākie krāpšanas gadījumi minētās direktīvas¹¹ kontekstā, savukārt tās 35. pantā ir noteikts, ka šāda krāpšana ir jāapkaro.

Ņemot vērā šos apstākļus, ir svarīgi, ka ES un jo īpaši dalībvalstis pastiprina centienus uzlabot to dokumentu drošību, kurus izsniedz ES pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie. Uzlabota dokumentu drošība ir svarīgs faktors, kas ļauj uzlabot drošību ES un pie tās robežām un atbalstīt virzību uz efektīvu un patiesu drošības savienību. Biometrisko identifikatoru un jo īpaši pirkstu nospiedumu iekļaušana palielina dokumentu uzticamību un drošību. Šajā kontekstā ir svarīgi pēc iespējas drīzāk pakāpeniski izņemt no aprites dokumentus, kuru aizsardzības elementi ir viegli viltojami.

Eiropas Komisijas 2018. gada darba programmā ir ietverts likumdošanas iniciatīvas izklāsts (*REFIT*) tādu personas apliecību un uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanai, kurus izsniedz ES pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts pilsoņi¹². Mērķis ir uzlabot drošību Eiropā, novēršot nepilnības drošības jomā, ko izraisa nedroši dokumenti, un atvieglot mobilajiem ES pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem iespējas

⁹ Papildus piecās citās dalībvalstīs pilsoņu turējumā ir jābūt nespecifiskam dokumentam identifikācijas mērķiem. Praksē tā ļoti bieži ir personas apliecība.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

¹¹ COM(2009) 313 galīgā redakcija.

¹² Šis temats arī tika apspriests *REFIT* platformā (*REFIT* platformas atzinums par personu apliecinājumiem un ceļošanas dokumentiem, atbildot uz kāda pilsoņa iesniegumu (*LtL* 242), 2017. gada 7. jūnijs). *REFIT* platforma aicināja Komisiju izanalizēt personu apliecināšu dokumentu un ceļošanas dokumentu vai jebkādu to pamatelementu saskaņošanas iespējamību ar mērķi atvieglot brīvu pārvietošanos un atrisināt problēmas, ar kurām mobīlie ES pilsoņi saskaras savās uzņēmējvalstīs.

izmantot tiesības brīvi pārvietoties ES, palielinot viņu dokumentu uzticamību un atzīšanu pārrobežu situācijās.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem šajā politikas jomā**

ES piedāvā saviem pilsoņiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām, kur ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās un līdztekus tiek īstenoti piemēroti pasākumi attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību, patvērumu, imigrāciju un noziedzības un terorisma novēršanu un apkarošanu. Eiropieši uzskata pārvietošanās brīvību par būtisku Eiropas integrācijas sasniegumu. Tā ietver tiesības ieceļot citas dalībvalsts teritorijā un izceļot no tās, kā arī tiesības uzturēties un dzīvot citas dalībvalsts teritorijā. Pasākumi saistībā ar brīvu pārvietošanos nav nošķirami no pasākumiem, kurus ievieš, lai garantētu drošību Eiropas Savienībā.

Daudzus no ES drošības pasākumiem īsteno, paļaujoties uz drošiem ceļošanas un personu apliecinošiem dokumentiem; kā piemēru var minēt sistemātiskās pārbaudes Šengenas Informācijas sistēmā, kas noteiktas ar Šengenas Robežu kodeksu¹³. Arī informācijas apmaiņas uzlabošana, izmantojot ES informācijas sistēmu sadarbību drošības, robežu un migrācijas pārvaldībai, kā to nesen ierosināja Komisija¹⁴, būs atkarīga no uzlabotas dokumentu drošības, tostarp kompetentajām iestādēm veicot identitātes pārbaudes ES dalībvalstu teritorijā.

Brīvas pārvietošanās direktīvā (2004/38/EK) ir izklāstīti nosacījumi, kas reglamentē ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu īstenotās tiesības brīvi pārvietoties un (gan īslaicīgi, gan pastāvīgi) uzturēties Savienības teritorijā. Minētajā direktīvā ir noteikts, ka, izmantojot derīgu personas apliecību vai pasi, ES pilsoņi un viņu ģimenes locekļi var ieceļot un dzīvot citā dalībvalstī un pieteikties attiecīgās uzturēšanās dokumentācijas saņemšanai. Tomēr Direktīvā nav reglamentēts, kādai formai un standartiem ir jāatbilst personas apliecībām, kuras izmanto ieceļošanai ES dalībvalstīs vai izceļošanai no tām. Tāpat Direktīvā nav paredzēti īpaši standarti attiecībā uz uzturēšanās dokumentiem, kurus izsniedz ES pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas nav ES pilsoņi, izņemot pēdējām minētajām personām izsniegtu dokumentu nosaukumu, t. i., “Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauja” (sk. *Direktīvas 2004/38/EK 10. panta 1. punktu*).

Pēdējos gados ir ieviesti ES standarti attiecībā uz vairākiem Eiropā izmantotiem personu apliecinošiem un ceļošanas dokumentiem. ES tiesību aktos jau ir noteikti standarti attiecībā uz aizsardzības elementiem un biometriju (sejas attēlu un pirkstu nospiedumiem) pasēs un ceļošanas dokumentos, ko izsniedz dalībvalstīs¹⁵, un vienotas formas vīzām¹⁶ un uzturēšanās atļaujām, ko izsniedz trešo valstu valstspiederīgajiem¹⁷. Šos standartus izmanto arī attiecībā uz vietējās pierobežas satiksmes atļaujām¹⁸ un atļaujām, kas izsniegtas saistībā ar ES tiesību aktiem par likumīgu migrāciju. Nesen tika pieņemts jauns kopīgs trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu uzturēšanās atļauju veidols, lai vēl vairāk uzlabotu šādu atļauju

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Regula (ES) 2017/458, ar ko groza Regulu (ES) 2016/399 attiecībā uz pārbažu pastiprināšanu attiecīgajās datubāzēs pie ārējām robežām.

¹⁴ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbībai (policijas un tiesu iestāžu sadarbība, patvērums un migrācija) (COM(2017) 794 *final*).
Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbībai (robežas un vīzas) un groza Padomes Lēmumu 2004/512/EK, Regulu (EK) Nr. 767/2008, Padomes Lēmumu 2008/633/TI, Regulu (ES) 2016/399 un Regulu (ES) 2017/2226 (COM(2017) 793 *final*).

¹⁵ Regula (EK) Nr. 2252/2004 (OV L 385, 29.12.2004., 1. lpp.). Šis pasākums neattiecas uz Apvienoto Karalisti un Īriju.

¹⁶ Regula (EK) Nr. 1683/95 (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.).

¹⁷ Regula (EK) Nr. 1030/2002 (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

¹⁸ Regula (EK) Nr. 1931/2006 (OV L 405, 30.12.2006., 1. lpp.).

aizsardzības elementus¹⁹. Ja nav saskaņošanas pasākumu, dalībvalstis var izvēlēties sev vēlamu formu uzturēšanās un pastāvīgās uzturēšanās atļaujām, kuras izsniedz mobilo ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie. Tādējādi dalībvalstis var izvēlēties ievērot tādu pašu “vienotu formu”, kāda paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem²⁰, kas grozīta 2017. gadā, kā minēts iepriekš, ja vien atļaujā ir skaidri norādīts viņu kā Savienības pilsoņa ģimenes locekļu statuss un ir novērsta sajaukšana ar uzturēšanās atļaujām, uz kurām attiecas Regula Nr. 1030/2002²¹. Dalībvalstis 2008. gadā Padomes paziņojumā²² izteica vēlmi izmantot vienoto formu šai nolūkā, un vairākas dalībvalstis izpildīja šo juridiski nesaistošo apņemšanos.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

LESD 21. pants piešķir ES pilsoņiem tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot ES dalībvalstu teritorijā. LESD 21. pants paredz Savienībai iespēju rīkoties un pieņemt noteikumus, lai veicinātu tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ja šā mērķa sasniegšanai vajadzīga rīcība, lai sekmētu minēto tiesību izmantošanu. Piemēro parasto likumdošanas procedūru.

Ierosinātās regulas mērķis ir sekmēt ES pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu drošā vidē, t. i., veicināt viņu tiesības ieceļot un uzturēties jebkurā dalībvalstī, izmantojot savu valsts personas apliecību, un paļauties uz to, ka šī apliecība dalībvalstī tiks atzīta par uzticamu pilsonības apliecinājumu, kā arī viņu tiesības paļauties uz uzturēšanās dokumentāciju, kas viņiem izsniegta kā tādas dalībvalsts pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kura nav viņu pilsonības valsts.

Ar šo priekšlikumu tiks noteikti drošāki dokumenti, ieviešot uzlabotus aizsardzības elementus valsts personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos, kas ļaus izmantot tiesības brīvi pārvietoties drošākā vidē. Tādējādi publiskās iestādes un ES pilsoņi un viņu ģimenes locekļi tiks aizsargāti no noziedzības, falsifikācijas un dokumentu viltošanas. Šis priekšlikums attiecīgi veicina vispārējās drošības uzlabošanu ES.

LESD 21. panta 2. punktā ir skaidri noteikts juridiskais pamats pasākumiem, lai sekmētu ES pilsoņu brīvas pārvietošanās īstenošanu, tostarp mazinot tādas krāpšanas risku, kas izpaužas kā dokumentu viltošana, un nodrošinot uzticamību, kas vajadzīga brīvas pārvietošanās īstenošanai.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Terorisma draudi Eiropas Savienībā ir transnacionāli, un dalībvalstis nevar tos novērst vienas pašas. Teroristi un bīstami noziedznieki aktīvi darbojas pāri robežām, un, kā uzsvērts 2016. gada Rīcības plānā, dokumentu viltošana ir kļuvusi par faktoru, kas veicina viņu noziedzīgo darbību. Drošas personas apliecības un uzturēšanās dokumenti ir būtiski elementi, lai nodrošinātu uzticamību, kas vajadzīga brīvas pārvietošanās īstenošanai brīvības un drošības telpā.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 25. oktobra Regula (ES) 2017/1954, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem.

²⁰ Padomes 2002. gada 13. jūnija Regula (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

²¹ Kā atzīts Padomes Regulas Nr. 1030/2002 5.a pantā.

²² Padomes 2008. gada 11. jūnija dokuments (13.06), PV/CONS 26 JAI 188, 8622/08 ADD 1.

Turklāt Eiropas Savienība ir uzņēmusies saistības veicināt personu brīvu pārvietošanos brīvības, drošības un tiesiskuma telpā. Līdz šim atsevišķas dalībvalstis ir īstenojušas savu kompetenci, lai īstenotu valsts politiku attiecībā uz personu apliecinošiem dokumentiem un uzturēšanās dokumentiem bez vajadzības obligāti ņemt vērā mērķi veicināt personu brīvu pārvietošanos vai uzlabot drošību Savienībā. Jau ir veikti vairāki pasākumi, lai risinātu valsts līmenī konstatētās problēmas. Piemēram, dažas dalībvalstis ir izveidojušas tiešsaistes reģistrus, kas ļauj publiskā un privātā sektora organizācijām pārbaudīt dokumentu autentiskumu. Taču nav vienotas pieejas attiecībā uz šo datu aizsardzības elementu uzlabošanu un tādu datu noteikšanu, kuriem obligāti ir jābūt ietvertiem dokumentos. Tādējādi dalībvalstīs rodas pastāvīgas problēmas, kā arī rodas iespējas viltot dokumentus.

Ja pasākumi netiek veikti konsekventi ES līmenī, nepilnības drošības jomā netiks visaptveroši novērstas. Rīcības trūkums ES līmenī arī radīs vairāk praktisku problēmu ES pilsoņiem, valsts iestādēm un uzņēmumiem saistībā ar pilsoņu dzīvi un ceļošanu Savienībā un pāri Savienības robežām. Lai novērstu sistēmiskas problēmas saistībā ar drošību un brīvu pārvietošanos nolūkā nodrošināt valsts personas apliecību un uzturēšanās dokumentu augstu drošības līmeni, arī ieviešot vienotus minimālos standartus, ir noteikti vajadzīga ES mēroga rīcība. Nevienas tādas iniciatīvas mērķus, kas paredzēta pašreizējās situācijas uzlabošanai, nevar sasniegt valsts līmenī. Visiem minētajiem dokumentiem ir raksturīga Eiropas dimensija, jo tie ir saistīti ar tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

Ar šo ierosināto regulu dalībvalstīm netiks uzlikts pienākums izsniegt dokumentus, kurus neizsniedz pašlaik.

- **Proporcionalitāte**

ES rīcība var radīt būtisku pievienoto vērtību, risinot šīs problēmas, un daudzos gadījumos tas ir vienīgais veids, kā radīt un uzturēt vienotu un saderīgu sistēmu. Drošība Eiropas Savienībā un uz tās ārējām robežām pēdējos mēnešos un gados ir būtiski apdraudēta. Pašreizējās drošības problēmas skaidri norāda uz nesaraujamo saikni starp personu brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā un stingru ārējo robežu pārvaldību. Pasākumi drošības un ārējo robežu pārvaldības uzlabošanai, piemēram, sistemātiskās pārbaudes datubāzēs par visām personām, tostarp ES pilsoņiem, kas šķērso ārējās robežas, vairs nav tik efektīvi, ja ir problēmas ar galveno instrumentu, ko izmanto pilsoņu identificēšanai, pat valsts kontekstā.

Tāpat arī pilsoņi nevar paļauties uz saviem dokumentiem, lai izmantotu savas tiesības, ja viņiem nav pārliecības, ka viņu dokumenti tiks atzīti ārpus to izsniegšanas dalībvalsts(-īm).

“Visvājāko posmu” likvidēšana un minimālo standartu ieviešana attiecībā uz šādos dokumentos ietverto informāciju un aizsardzības elementiem, kas ir kopīgi visām dalībvalstīm, kuras izsniedz dokumentus, veicinās brīvas pārvietošanās īstenošanu un uzlabos drošību ES un pie tās robežām. Daudzas dalībvalstis jau ir izstrādājušas un ieviešušas viltojumdrošas personas apliecības. Veikt pilnīgu saskaņošanu nav pamatoti, un tiek ierosināts samērīgs pasākums, kas nodrošina minimālus dokumentu drošības standartus. Minētais ietver obligātu pirkstu nospiedumu ieviešanu, kas ir visuzticamākais veids, kā noskaidrot personas identitāti, un samērīgs pasākums, ņemot vērā draudus drošībai, ar kuriem saskaras Savienība. Attiecībā uz uzturēšanās atļaujām, kuras izsniedz ģimenes locekļiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie, tiek ierosināts izmantot to pašu formu, kas Savienības līmenī jau tika saskaņota Regulā 1030/2002 attiecībā uz uzturēšanās atļaujām trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem tā attiecas.

- **Instrumenta izvēle**

Regula ir vienīgais tiesību instruments, kas nodrošina ES tiesību aktu tiešu un vienotu īstenošanu visās dalībvalstīs. Jomā, kur atšķirības kaitē pārvietošanās brīvībai un drošībai, regula nodrošinās vēlamo vienotību.

3. **APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās procesā tika apvienoti plašāka tvēruma rīki, piemēram, sabiedriskā apspriešana, un mērķtiecīgākas apspriedes ar dalībvalstīm un ieinteresēto personu grupām. Turklāt apspriedēs tika ņemta vērā no pilsoņiem saņemtā tiešā atgriezeniskā saite un *REFIT* platformas atzinums, kurā tā aicināja Komisiju izanalizēt personu apliecinošu dokumentu un ceļošanas dokumentu vai jebkādu to pamatelementu saskaņošanas iespējamību ar mērķi atvieglot brīvu pārvietošanos un atrisināt problēmas, ar kurām mobilie ES pilsoņi saskaras savās uzņēmējvalstīs.

Sīka informācija par apspriešanās procesa rezultātiem ir ietverta šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma 2. pielikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija noslēdza līgumu ar Stratēģijas un novērtēšanas pakalpojumu centru (CSES), kas veica pētījumu “*EU policy initiatives on residence and identity documents to facilitate the exercise of the right of free movement*” [“ES politikas iniciatīvas par uzturēšanās dokumentiem un personu apliecinošiem dokumentiem, lai veicinātu tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu”] (pabeigts 2017. gada augustā).

Komisijas Kopīgais pētniecības centrs veica iniciatīvas koncepciju pārskatīšanu.

Noderīgu informāciju nodrošināja arī uzņēmuma *Milieu* 2016. gada maijā veiktais pētījums Eiropas Parlamenta uzdevumā “*The Legal and Political Context for setting up a European Identity Document*” [“Juridiskais un politiskais konteksts Eiropas personu apliecinoša dokumenta izveidei”]²³.

- **Ietekmes novērtējums**

Regulējuma kontroles padome sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu, kas ir šā priekšlikuma pamatā, ierosinot dažus uzlabojumus²⁴. Ietekmes novērtējumā tika izskatīti vairāki risinājumi attiecībā uz personas apliecībām un uzturēšanās dokumentiem, salīdzinot ar līdzšinējo situāciju, proti, ieteikuma tiesību pasākumu ieviešana, vienotu minimālo prasību noteikšana un plašāka saskaņošana. Līdzšinējā situācija tika atzīta par neapmierinošu, un plašāka saskaņošana tika uzskatīta par nesamērīgu.

Tāpēc par vēlamo risinājumu tika atzīta minimālu drošības standartu noteikšana personas apliecībām un vienotu minimālo prasību noteikšana uzturēšanās dokumentiem, kurus izsniedz ES pilsoņiem, un – attiecībā uz uzturēšanās atļaujām ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie, – vienas uzturēšanās atļaujas formas izmantošana trešo valstu pilsoņiem. Minētais ir jāpapildina ar ieteikuma tiesību pasākumiem, lai nodrošinātu vienmērīgu īstenošanu, kas pielāgota katras dalībvalsts konkrētajai situācijai un vajadzībām.

²³ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556957/IPOL_STU\(2016\)556957_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556957/IPOL_STU(2016)556957_EN.pdf).

²⁴ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

Pasākumi, kas paredzēti šajā risinājumā, uzlabos dokumentu atzīšanu visā ES, un paredzētie uzlabotie dokumentu aizsardzības elementi radīs tiešus un pastāvīgus izmaksu ietaupījumus un samazinās apgrūtinājuma izmaksas Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, valsts pārvaldei (piem., robežsardzei, pārbaudot dokumentus) un publiskā un privātā sektora uzņēmējiem (piem., aviokompānijām, veselības aprūpes, banku, apdrošināšanas un sociālā nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem).

Citi ieguvumi, ko sniegs vēlamais risinājums, ir dokumentu viltošanas un identitātes zādības gadījumu skaita samazināšanās un drošības līmeņa vispārēja paaugstināšanās (noziedzības, krāpšanas un terorisma mazināšanās) ES un pie tās robežām. Lai palielinātu efektivitāti drošības jomā, vēlamais risinājums tika papildināts ar nosacījumu par obligātiem pirkstu nospiedumiem personas apliecībās. Divu biometrisko identifikatoru (sejas attēla, pirkstu nospiedumu) iekļaušana uzlabos personu identifikāciju un ļaus pielāgot ES pilsoņu personas apliecību un ģimenes locekļiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie, izsniegtu uzturēšanās atļauju drošības līmeni tiem standartiem, kurus piemēro attiecīgi ES pilsoņiem izsniegtām pasēm un uzturēšanās atļaujām, kuras izsniedz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas nav ES pilsoņu ģimenes locekļi. Dokumentu drošības uzlabošana arī veicinās personu brīvu pārvietošanos, jo dokumentu izmantošana kļūs ātrāka, vienkāršāka un drošāka.

Termiņš, kurā pakāpeniski no aprites ir jāizņem tādas personas apliecības un uzturēšanās atļaujas, ko izsniedz ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kuras neatbilst vēlamā risinājuma aprakstā izklāstītajiem standartiem, tika saīsināts līdz pieciem gadiem. Visnedrošākie dokumenti pakāpeniski ir jāizņem no aprites divos gados. Turpmāka šo izmaiņu ieviešanas aizkavēšana radītu ilgtermiņa nepilnības drošības jomā un mazinātu citu tādu nesen pieņemtu drošības pasākumu efektivitāti un saskaņotību ar tiem, kas attiecas uz ES un tās ārējām robežām. Tādējādi īsāks termiņš pakāpeniskai izņemšanai no aprites paātrinās uzlaboto dokumentu radītos ieguvumus drošības jomā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šī iniciatīva ir iekļauta Komisijas 2018. gada darba programmā atbilstoši *REFIT* iniciatīvām uz savstarpēju uzticēšanos balstītā tiesiskuma un pamattiesību telpā.

Šī iniciatīva ir atbilde uz *REFIT* platformas atzinumu. *REFIT* platforma savā atzinumā²⁵ aicināja Komisiju izanalizēt personu apliecinošu dokumentu un ceļošanas dokumentu vai jebkādu to pamatelementu saskaņošanas iespējamību, lai atvieglotu brīvu pārvietošanos un atrisinātu problēmas, ar kurām mobilie ES pilsoņi saskaras savās uzņēmējvalstīs.

Komisija arī izskatīja iespējas vienkāršot un mazināt slogus. Šā priekšlikuma īstenošanas rezultātā labuma guvēji būs gan pilsoņi, gan uzņēmumi un valsts pārvalde. Ietekmes novērtējumā tika aplēsti regulārie gada izmaksu ietaupījumi, ko *inter alia* radīs paātrinātas pirmsiekāpšanas pārbaudes visā ES, paātrinātas dokumentu pārbaudes visā ES, atverot bankas kontu, un samazināti iestāžu un aviokompāniju kompensācijas maksājumi. Pilsoņiem, uzņēmumiem un valsts pārvaldei arī samazināsies apgrūtinājuma izmaksas, jo tie labāk pārzinās dokumentu formas un ar dokumentiem saistītās tiesības, kā arī tiks uzlabota drošāku dokumentu atzīšana.

- **Pamattiesības un datu aizsardzība**

Šis priekšlikums labvēlīgi ietekmē pamattiesības brīvi pārvietoties un apmesties uz dzīvi, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 45. pantā, novēršot problēmas saistībā ar personas apliecību un uzturēšanās dokumentu atzīšanu un nepietiekamu drošību, jo

²⁵ *REFIT* platformas atzinums XIII.3a, pieņemts 2017. gada jūnijā.

īpaši attiecībā uz ģimenes locekļiem, kas nav ES pilsoņi. Ticamāka personu identifikācija būs iespējama, izmantojot biometriskos datus, kas nodrošina, ka personas dati ir precīzi un pienācīgi aizsargāti.

Šajā priekšlikumā ir paredzēta personas datu – tostarp biometrisku datu – apstrāde. Pastāv potenciāla ietekme uz personu pamattiesībām, proti, Hartas 7. pantu attiecībā uz privāto dzīvi un 8. pantu attiecībā uz tiesībām uz personas datu aizsardzību. Personas datu apstrāde, tostarp to vākšana, piekļuve tiem un to izmantošana, ietekmē Hartā noteiktās tiesības uz privātumu un tiesības uz personas datu aizsardzību. Ir jābūt pamatotam iemeslam, lai iejauktos šajās pamattiesībās²⁶.

Attiecībā uz tiesībām uz personas datu aizsardzību, tostarp datu drošību, piemēro attiecīgos ES tiesību aktus²⁷, t. i., Regulu 2016/679. Nav paredzētas atkāpes no Savienības datu aizsardzības režīma, un dalībvalstīm pēc vajadzības ir jāīsteno skaidri noteikumi, nosacījumi un stabili aizsardzības pasākumi atbilstoši ES datu aizsardzības *acquis*. Biometrisku datu obligātā iekļaušana ES pilsoņu personas apliecībās un uzturēšanās atļaujās, kuras izsniedz Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav ES pilsoņi, tiks īstenota, ievērojot īpašus aizsardzības pasākumus atbilstoši tiem, kas jau ir ieviesti attiecībā uz pasēm un citiem ceļošanas dokumentiem²⁸ un uzturēšanās dokumentiem²⁹.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

• Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Lai nodrošinātu paredzēto pasākumu efektīvu īstenošanu un uzraudzītu tās rezultātus, Komisija turpinās cieši sadarboties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām no valsts iestādēm un ES aģentūrām.

Komisija pieņems programmu šīs regulas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai. Pārraudzības programma apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos dati un citas nepieciešamās ziņas tiks savākti. Vienu gadu pēc piemērošanas sākšanas un vēlāk katru gadu dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai konkrēta informācija, kas uzskatāma par būtisku, lai efektīvi uzraudzītu šīs regulas darbību. Lielāko daļu no minētās informācijas kompetentās

²⁶ Eiropas Savienības Tiesa noteica šādas iejaukšanās pamatotības kritērijus saistībā ar Regulu (EK) Nr. 2252/2004 spriedumā *Schwarz / Stadt Bochum* (C-291/12, ECLI:EU:C:2013:670). Tā atgādināja, ka Hartas tiesību ierobežojumiem ir jābūt “paredzētiem tiesību aktos, ar tiem jārespektē šo tiesību būtība, un, ievērojot samērīguma principu, tiem jābūt nepieciešamiem un patiešām jāatbilst vispārējo interešu mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības”, un secināja, ka mērķis “novērst pašu viltošanu, bet otrs — kavēt to krāpniecisku izmantošanu” atbilst šādiem kritērijiem.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (dokuments attiecas uz EEZ) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīva (ES) 2016/680 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI.

²⁸ Padomes Regula (EK) Nr. 2252/2004.

²⁹ Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002.

iestādes apkopos savu pienākumu izpildes gaitā, tāpēc tām nebūs jāpieliek papildu pūles, lai vāktu datus.

Komisija izvērtēs izrietošā tiesiskā regulējuma efektivitāti, iedarbīgumu, atbilstību, saskaņotību un ES pievienoto vērtību ne agrāk kā sešus gadus pēc piemērošanas sākšanas dienas, lai nodrošinātu, ka ir pietiekami daudz datu par šīs regulas piemērošanu. Izvērtēšanā ietilpst apspriešanās ar ieinteresētajām personām, lai apkopotu atsauksmes par ietekmi tiesību aktu izmaiņu un īstenoto ieteikuma tiesību pasākumu rezultātā. Etalons, attiecībā pret kuru tiks novērtēts progress, ir pamatsituācija laikā, kad konkrētais tiesību akts stājas spēkā.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīkāks skaidrojums**

Priekšlikuma I nodaļā (1. un 2. pantā) ir aprakstīts šīs regulas priekšmets un darbības joma. Tas attiecas uz visiem dokumentiem, kas saistīti ar ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu un ir minēti Direktīvā 2004/38/EK par brīvu pārvietošanos. Minētie dokumenti ietver valsts personas apliecības, kas ļauj izceļot no dalībvalsts un ieceļot citā dalībvalstī, ES pilsoņiem izsniegtus uzturēšanās dokumentus un uzturēšanās atļaujas, kuras izsniedz ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav ES pilsoņi.

Priekšlikuma II nodaļā, 3. pantā, ir sīki izklāstītas prasības, tostarp obligātie aizsardzības elementi, kuriem ir jābūt ievērotiem attiecībā uz valsts personas apliecībām. To pamatā ir ICAO dokumenta 9303 specifikācijas. Minētās ICAO specifikācijas ir vienotas specifikācijas mašīnlasāmiem ceļošanas dokumentiem un nodrošina to saderību visā pasaulē, kad tos pārbauda, izmantojot vizuālu apskati un mašīnlasīšanas līdzekļus.

Priekšlikuma 4. pantā ir aprakstītas īpašās prasības, kas jāņem vērā, vācot biometriskos datus.

Priekšlikuma 5. pantā ir paredzēts piecu gadu termiņš iepriekšējo dokumentu formu pakāpeniskai izņemšanai no aprites, izņemot apliecības, kas nav mašīnlasāmas saskaņā ar ICAO dokumenta 9303 3. daļu (septītais izdevums, 2015) – tās būs pakāpeniski jāizņem no aprites divos gados no šīs regulas piemērošanas sākšanas dienas. Šie termiņi pakāpeniskai izņemšanai no aprites ļauj ES un tās dalībvalstīm iespējami drīz novērst pašreizējās nepilnības saistībā ar personas apliecību drošību, vienlaikus arī ņemot vērā saderības prasības, ja personas apliecības neatbilst ICAO dokumenta 9303 3. daļā noteiktajiem standartiem par mašīnlasāmību.

Priekšlikuma III nodaļa (6. pants) attiecas uz uzturēšanās dokumentiem, kas izsniegti ES pilsoņiem. Minētie dokumenti ir pieejami ES pilsoņiem, kuri ir izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties, un nosaka viņu tiesības uzturēties uzņēmējā dalībvalstī, kuras tieši piešķir Līgums par Eiropas Savienības darbību.

Šie dokumenti ir arī pierādījums par uzturēšanos. Minimāli drošības standarti attiecībā uz šo dokumentu formātu atvieglos to pārbaudi un autentifikāciju, ko veic citas dalībvalstis, jo īpaši pilsoņa izcelsmes dalībvalstī.

Priekšlikuma IV nodaļa attiecas uz uzturēšanās atļaujām, ko izsniedz ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties. Minētās atļaujas izsniedz ģimenes locekļiem, kas nav Savienības pilsoņi. Tajās ir noteiktas šādu ģimenes locekļu tiesības uzturēties viņu uzņēmējā dalībvalstī kā tādu ES pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri ir izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties. Turklāt, ja šādiem ģimenes locekļiem piemēro pienākumu saņemt ieceļošanas vīzu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 vai – attiecīgā gadījumā – valsts tiesību aktiem, uzturēšanās atļaujas atbrīvo viņus no vīzas saņemšanas pienākuma, kad viņi pavadā Savienības pilsoni vai pievienojas Savienības pilsonim.

Tā kā minētais dokuments šādos apstākļos var ietvert atbrīvojumu no vīzas, ir jāpastiprina tā elementu drošības līmenis. Proti, aizsardzības elementiem ir jābūt tādiem pašiem, kādi

attiecībā uz uzturēšanās atļaujām, ko dalībvalstis izsniedz ES nerezidentiem, paredzēti grozītajā Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (7. pantā). Tomēr, kā paredzēts Direktīvas 2004/38/EK 10. panta 1. punktā, dokumenta nosaukumā ir jāiekļauj atsauce uz Savienības pilsoņa ģimenes locekļa statusu. Dalībvalstis var izmantot standartizētu kodu, jo īpaši tad, ja atsauce ir pārāk gara, lai to iekļautu nosaukuma laukā.

Sīkāka kārtība, kādā pakāpeniski izņem no aprites neatbilstošās uzturēšanās atļaujas, ir izklāstīta 8. pantā. Atļaujas, kuras jau izsniegtas vienotajā formā, kā paredzēts Padomes Regulā 1030/2002, kas grozīta ar Regulu 380/2008, bet kurās vēl nav iekļautas ar Regulu (ES) 2017/1954 ieviestās izmaiņas, pakāpeniski izņems no aprites piecos gados no dienas, kad sāk piemērot ierosināto regulu. Attiecībā uz citām atļaujām, kurās vēl nav iekļauti ar Regulu 380/2008 ieviestie grozījumi un kuras neatbilst vajadzīgajam dokumentu drošības līmenim, ir paredzēts īsāks – divu gadu – termiņš to pakāpeniskai izņemšanai no aprites.

Priekšlikuma V nodaļā ir izklāstīti kopīgi noteikumi attiecībā uz visiem trim dokumentu veidiem.

Priekšlikuma 9. pantā ir aprakstīts dalībvalstu pienākums iecelt kontaktpunktus attiecībā uz šīs regulas īstenošanu.

Priekšlikuma 10. pantā ir izklāstīts datu aizsardzības regulējums un sīkāk precizēti datu aizsardzības pasākumi.

Priekšlikuma 11. pantā ir noteikts, ka Komisija izveido sīki izstrādātu programmu šīs regulas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai.

Priekšlikuma 12. pantā ir noteikts, ka Komisijai ir jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojums par šīs regulas īstenošanu un ziņojums par galvenajiem izvērtējuma secinājumiem, Komisijai ir jāveic šīs regulas izvērtējums atbilstoši savām Labāka regulējuma pamatnostādnēm un 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma 22. un 23. punktam³⁰. Lai varētu sagatavot minēto ziņojumu, Komisijai ir jāizmanto no dalībvalstīm saņemtie ievaddati.

Priekšlikuma 13. pantā ir noteikts, ka šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un ka tās piemērošana sākas dienā, kas ir 12 mēnešus pēc tās stāšanās spēkā.

³⁰ Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu, 2016. gada 13. aprīlis; OV L 123, 12.5.2016., 1.–14. lpp.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto brīvas pārvietošanās tiesības, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 21. panta 2. punktu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) ES Līgumos ir pausta apņemšanās atvieglināt personu brīvu pārvietošanos, vienlaikus nodrošinot savu tautu drošību un aizsargātību, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumiem izveidojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Savienības pilsonība nodrošina ikvienam Savienības pilsonim tiesības brīvi pārvietoties, ievērojot konkrētus ierobežojumus un nosacījumus. Minēto tiesību īstenošanai tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK³. Arī Hartas 45. pantā ir paredzēta pārvietošanās un uzturēšanās brīvība. Pārvietošanās brīvība ietver tiesības izceļot no dalībvalstīm un ieceļot dalībvalstīs, izmantojot derīgu personas apliecību vai pasi.
- (3) Atbilstoši Direktīvas 2004/38/EK 4. pantam dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem personas apliecības vai pases un atjauno šos dokumentus saskaņā ar saviem tiesību aktiem. Turklāt Direktīvas 2004/38/EK 8. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis var pieprasīt Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem reģistrēties attiecīgajās iestādēs. Dalībvalstīm ir jāizsniedz Savienības pilsoņiem reģistrācijas apliecības atbilstoši minētajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstīm ir arī jāizsniedz uzturēšanās atļaujas ģimenes

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un, saņemot pieteikumu, ir jāizsniedz dokumenti, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos, un pastāvīgās uzturēšanās atļaujas.

- (4) Direktīvas 2004/38/EK 35. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis var noteikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai liegtu, izbeigtu vai atsauktu ar minēto direktīvu piešķirtās tiesības, ja notiek to ļaunprātīga izmantošana vai krāpšana. Dokumentu viltošana vai nepatiess būtisku faktu atspoguļojums attiecībā uz uzturēšanās tiesību piešķiršanas nosacījumiem ir identificēti kā tipiskākie krāpšanas gadījumi saistībā ar minēto direktīvu⁴.
- (5) Risks, ko rada viltotas personas apliecības un uzturēšanās dokumenti, bija aplūkots 2016. gada decembra rīcības plānā par dokumentu drošību⁵, un 2017. gada ziņojumā par pilsonību tika pausta apņemšanās analizēt politikas iespējas uzlabot personas apliecību un uzturēšanās dokumentu drošību.
- (6) Šajā regulā dalībvalstīm nav noteikts pienākums ieviest personas apliecības vai uzturēšanās dokumentus, ja tie nav paredzēti valsts tiesību aktos, un tā neskar dalībvalstu kompetenci atbilstoši valsts tiesību aktiem izsniegt citus uzturēšanās dokumentus, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā, piemēram, uzturēšanās atļaujas/apliecības, ko piešķir visiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem konkrētajā teritorijā neatkarīgi no viņu valstspiederības.
- (7) Šī regula neskar personas apliecības un uzturēšanās dokumentus ar *eID* funkciju, ko dalībvalstis izmanto citiem mērķiem, un tā neskar arī noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014⁶, kura paredz elektroniskās identifikācijas savstarpēju atzīšanu Savienības mērogā attiecībā uz piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem un palīdz pilsoņiem, kuri pārceļas uz citu dalībvalsti, nosakot, ka elektroniskās identifikācijas līdzekļi ir atzīstami citā dalībvalstī. Uzlabotām personas apliecībām būtu jānodrošina vieglāka identifikācija un jāveicina labāka piekļuve pakalpojumiem.
- (8) Lai varētu pienācīgi pārbaudīt personas apliecības un uzturēšanās dokumentus, dalībvalstīm katram dokumentu veidam ir jāizmanto pareizais nosaukums. Lai atvieglotu dokumentu pārbaudi citās dalībvalstīs, dokumenta nosaukumam vajadzētu būt arī vismaz vienā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā.
- (9) Lai pārbaudītu, vai dokuments ir autentisks, un noskaidrotu personas identitāti, ir vajadzīgi aizsardzības elementi. Drošības standartu minimuma noteikšana un biometrisku datu iekļaušana personas apliecībās un ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, uzturēšanās atļaujās, ir svarīgs solis virzībā uz minēto dokumentu drošāku izmantošanu Savienībā. Šādu biometrisku identifikatoru iekļaušanai būtu jānodrošina tas, ka pilsoņi var pilnībā izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties.
- (10) Šajā regulā būtu jāņem vērā specifikācijas, kas noteiktas Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) dokumentā 9303 (septītais izdevums, 2015. g.) par

⁴ COM(2013) 837 *final*, 25.11.2013., 7. lpp., un COM(2009) 313 galīgā redakcija, 2.7.2009., 15. lpp.

⁵ COM(2016) 790 *final*.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

mašīnlasāmiem dokumentiem un kas nodrošina saderību visā pasaulē, tostarp attiecībā uz mašīnlasāmību un vizuālās pārbaudes izmantošanu.

- (11) Attiecībā uz pirkstu nospiedumu un sejas attēla iegūšanas procedūru būtu jāņem vērā bērnu īpašās vajadzības, un tā būtu jāpiemēro saskaņā ar aizsardzības pasākumiem, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantā, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām.
- (12) Drošības un formas standartu minimuma ieviešanai attiecībā uz personas apliecībām būtu jānodrošina tas, ka dalībvalstis var paļauties uz šo dokumentu autentiskumu, kad ES pilsoņi izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties. Saglabājot iespēju valstij noteikt papildu elementus, vienlaikus būtu jānodrošina, ka šādi elementi nemazina kopīgo aizsardzības elementu efektivitāti un negatīvi neietekmē personas apliecību pārrobežu savietojamību, piemēram, iespēju personas apliecības nolasīt ar ierīcēm, kuras izmanto dalībvalstis, kas nav izsniedzējas dalībvalstis.
- (13) Regulā ievēro pienākumus, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, kuru ratificējušas visas dalībvalstis un Savienība⁷. Tādējādi būtu jāveicina tādu papildu elementu iekļaušana, kas padara personas apliecības pieejamākas un lietošanā ērtākas cilvēkiem ar invaliditāti, piemēram, vājredzīgām personām.
- (14) Uzturēšanās dokumentos, ko izsniedz Savienības pilsoņiem, būtu jāiekļauj konkrēta informācija, lai nodrošinātu, ka šādu dokumentu turētāji visās dalībvalstīs tiek identificēti kā Savienības pilsoņi. Tam būtu jāveicina, ka tiek atzīta mobilo ES pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesību izmantošana un ar šādu izmantošanu saistītās tiesības, tomēr saskaņošanai būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir vajadzīgs pašreizējo dokumentu trūkumu novēršanai.
- (15) Attiecībā uz uzturēšanās dokumentiem, ko izsniedz ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, ir lietderīgi izmantot tādu pašu formu un aizsardzības elementus, kādi paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002⁸, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) 2017/1954⁹. Papildus tam, ka šie dokumenti pierāda uzturēšanās tiesības, tie arī atbrīvo to turētājus, kuriem citādi būtu pienākums saņemt vīzu, no šā pienākuma, ja viņi Savienības teritorijā pavadā Savienības pilsoni vai pievienojas Savienības pilsonim.
- (16) Direktīvas 2004/38/EK 10. pantā ir noteikts, ka dokumentus, ko izsniedz ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, sauc par “Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju”.
- (17) Personas apliecības, kā arī Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujas, kuru drošības standarti ir nepietiekami, pakāpeniski būtu jāizņem no aprites, ņemot vērā gan drošības risku, gan izmaksas, kas rodas dalībvalstīm. Vispārīgā gadījumā vajadzētu pietikt ar pieciem gadiem, lai dokumentu parasto

⁷ OV L 23, 26.11.2009.

⁸ Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

⁹ OV L 286, 1.11.2017., 9. lpp.

nomaiņas biežumu salāgotu ar nepieciešamību novērst Eiropas Savienībā pastāvošās nepilnības drošības jomā. Tomēr, ņemot vērā drošības apsvērumus, attiecībā uz atļaujām, kurās nav iestrādāti būtiski elementi, jo īpaši gadījumā, ja nav nodrošināta mašīnlasāmība, ir vajadzīgs īsāks – divu gadu – termiņš.

- (18) Attiecībā uz personas datiem, kas tiks apstrādāti šīs regulas piemērošanas kontekstā, būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)¹⁰. Ir nepieciešams sīkāk precizēt aizsardzības pasākumus, kas piemērojami apstrādātajiem personas datiem. Datu subjekti būtu pienācīgi jāinformē par to, ka viņu dokumentos ir iestrādāts datu nesējs, kas satur biometriskos datus, tostarp par tā bezkontakta pieejamību, kā arī par visiem gadījumiem, kad tiek izmantoti dati, kas ietverti viņu personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos. Datu subjektiem jebkurā gadījumā ir jābūt iespējai piekļūt personas datiem, kas tiek apstrādāti viņu personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos, un prasīt, lai tie tiktu izlaboti.
- (19) Šajā regulā ir nepieciešams noteikt pamatu datu vākšanai un glabāšanai personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai Savienības tiesību aktiem var saistībā ar personas apliecībām vai uzturēšanās dokumentiem datu nesējā glabāt citus datus elektronisko pakalpojumu vai citiem mērķiem. Šādu datu apstrādei, tostarp to vākšanai un to izmantošanas mērķiem, ir jābūt atļautiem ar valsts vai Savienības tiesību aktiem. Visiem valsts datiem vajadzētu būt fiziski vai loģiski nošķirti no šajā regulā minētajiem biometriskajiem datiem.
- (20) Dalībvalstīm būtu jāsāk piemērot šo regulu vēlākais pēc 12 mēnešiem no dienas, kad tā stājas spēkā. Sākot no dienas, kad sāk piemērot šo regulu, dalībvalstīm būtu jāizsniedz dokumenti, kuros ir ievērotas šajā regulā noteiktās prasības.
- (21) Komisijai būtu jāziņo par šīs regulas īstenošanu pēc trim gadiem no dienas, kad sāk tās piemērošanu, ziņojot arī par drošības līmeņa atbilstību. Lai novērtētu regulas faktisko ietekmi un vajadzību īstenot turpmāku rīcību, Komisijai saskaņā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu¹¹ 22. un 23. punktu būtu jāveic šīs regulas izvērtējums, pamatojoties uz informāciju, kas apkopota, izmantojot īpašus uzraudzības mehānismus.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (23) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības brīvi pārvietoties un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību,

¹⁰ OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.

¹¹ Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu, 2016. gada 13. aprīlis; OV L 123, 12.5.2016., 1.–14. lpp.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula pastiprina drošības standartus, kas piemērojami personas apliecībām, kuras dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem, un uzturēšanās dokumentiem, kurus dalībvalstis izsniedz Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas izmanto brīvas pārvietošanās tiesības.

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro:

- (a) personas apliecībām, ko dalībvalstis atbilstoši Direktīvas 2004/38/EK 4. panta 3. punktam izsniedz saviem valstspiederīgajiem;
- (b) reģistrācijas apliecībām, ko Savienības pilsoņiem, kuri uzņēmējā dalībvalstī uzturas ilgāk nekā trīs mēnešus, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 8. pantu, un dokumentiem, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos un ko Savienības pilsoņiem uz pieteikuma pamata izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 19. pantu;
- (c) uzturēšanās atļaujām, ko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 10. pantu, un pastāvīgās uzturēšanās atļaujām, ko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 20. pantu.

II NODAĻA

VALSTU IZSNIEGTĀS PERSONAS APLIECĪBAS

3. pants

Drošības standarti / forma / specifikācijas

- (1) Dalībvalstu izsniegtās personas apliecības izgatavo ID-1 formātā, un tās atbilst drošības standartu minimumam, kas noteikts ICAO dokumentā 9303 (septītais izdevums, 2015. g.).
- (2) Dokumenta nosaukumu ("Personas apliecība") norāda izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un vismaz vienā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā.
- (3) Personas apliecībās iestrādā īpaši drošu datu nesēju, kas ietver apliecības turētāja sejas attēlu un divus pirkstu nospiedumus sadarbspējīgos formātos.

- (4) Datu nesējs ir pietiekami ietilpīgs un spējīgs garantēt datu integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti. Glabātie dati ir pieejami bezkontakta veidā un ir aizsargāti, kā noteikts Komisijas īstenošanas lēmumos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1030/2002 2. pantu.
- (5) Pirkstu nospiedumu noņemšanas prasība neattiecas uz šādām personām:
 - (a) bērni, kas nav sasnieguši 12 gadu vecumu;
 - (b) personas, kurām pirkstu nospiedumu noņemšana ir fiziski neiespējama.
- (6) Dalībvalstis var ierakstīt/ievadīt izmantošanai savā valstī paredzētas ziņas un piezīmes, kas prasītas saistībā ar valsts noteikumiem.
- (7) Ja dalībvalstis personas apliecībā iekļauj dubultu saskarni vai atsevišķu datu nesēju, šis papildu datu nesējs atbilst attiecīgajiem ISO standartiem un netraucē 3. punktā minētajam datu nesējam.
- (8) Ja dalībvalstis personas apliecībās glabā datus tādiem elektroniskajiem pakalpojumiem kā e-pārvaldes un e-darījumdarbības pakalpojumi, valsts datus fiziski vai loģiski nošķir no 3. punktā minētajiem biometriskajiem datiem.
- (9) Ja dalībvalstis personas apliecībās papildus iekļauj valsts līmeņa aizsardzības elementus, tie nemazina personas apliecību pārrobežu savietojamību un minimālo drošības standartu efektivitāti.
- (10) Personas apliecību derīguma termiņš ir ne vairāk kā 10 gadi. Var noteikt atkāpes attiecībā uz konkrētām vecuma grupām.

4. pants

Biometrisko identifikatoru vākšana

- (1) Biometriskos identifikatorus vāc kvalificēts un pienācīgi pilnvarots personāls, ko norīko valsts iestādes, kuras atbild par personas apliecību izsniegšanu.
- (2) Ja rodas grūtības saistībā ar biometrisko identifikatoru vākšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviestas atbilstošas procedūras, kas garantē attiecīgās personas cieņu.

5. pants

Pakāpeniska izņemšana no aprites

Personas apliecības, kas neatbilst 3. panta prasībām, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai piecus gadus pēc [*diena, kad sāk piemērot šo regulu*], atkarībā no tā, kas ir agrāk. Tomēr personas apliecības, kurās nav iekļauta funkcionējoša mašīnlasāma josla (MRZ), bet kuras atbilst ICAO dokumenta 9303 3. daļai (septītais izdevums, 2015. g.), kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai divus gadus pēc [*diena, kad sāk piemērot šo regulu*], atkarībā no tā, kas ir agrāk.

III NODAĻA

UZTURĒŠANĀS DOKUMENTI SAVIENĪBAS PILSONIEM

6. pants

Obligāti norādāmā informācija

Uzturēšanās dokumentos, ko dalībvalstis izsniedz Savienības pilsoņiem, norāda vismaz šādu informāciju:

- (a) dokumenta nosaukums attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un vismaz vienā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā;
- (b) skaidra norāde, ka dokuments izsniegts saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK;
- (c) dokumenta numurs;
- (d) turētāja vārds (uzvārds un vārds(-i));
- (e) turētāja dzimšanas datums;
- (f) izsniegšanas datums;
- (g) izsniegšanas vieta.

IV NODAĻA

UZTURĒŠANĀS ATĻAUJAS ĢIMENES LOCEKĻIEM, KAS NAV NEVIENAS DALĪBVALSTS PILSOŅI

7. pants

Vienotā forma

- (1) Izsniedzot uzturēšanās atļaujas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, dalībvalstis izmanto to pašu formu, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ar kuru nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) 2017/1954 un kas īstenota ar Komisijas 2002. gada 14. augusta Lēmumu C(2002) 3069, ar ko izveido tehniskās specifikācijas trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļauju vienotajam formātam, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2013. gada 30. septembra Lēmumu C(2013) 6178.
- (2) Atkāpjoties no 1. punkta, atļaujā skaidri norāda, ka tā ir izsniegta saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK, un tās nosaukums ir attiecīgi “Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauja” vai “Savienības pilsoņa ģimenes locekļa pastāvīgās uzturēšanās atļauja”. Dalībvalstis var izmantot standartizēto kodu, kas ir attiecīgi “Art 10 DIR 2004/38/EC” vai “Art 20 DIR 2004/38/EC”.
- (3) Dalībvalstis var ierakstīt/ievadīt datus, kurus izmanto valsts vajadzībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ierakstot/ievadot un saglabājot šādus datus, dalībvalstis ievēro tādas pašas prasības, kādas noteiktas 4. panta otrajā daļā Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002, kurā jaunākie grozījumu izdarīti ar Regulu (ES) 2017/1954.

8. pants

Esošo uzturēšanās atļauju pakāpeniska izņemšana no aprites

- (1) Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, un kas [šīs regulas spēkā stāšanās dienā] neatbilst formai, kura attiecībā uz uzturēšanās atļaujām noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ievērojot grozījumus ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 380/2008, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai [divus gadus pēc dienas, kad sāk piemērot šo regulu], atkarībā no tā, kas ir agrāk.
- (2) Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, un kas [šīs regulas spēkā stāšanās dienā] atbilst formai, kura attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļaujām noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ievērojot grozījumus ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 380/2008, bet neatbilst formai, kura noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ievērojot grozījumus ar Regulu (ES) 2017/1954, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai [piecus gadus pēc dienas, kad sāk piemērot šo regulu], atkarībā no tā, kas ir agrāk.

V NODAĻA KOPĪGIE NOTEIKUMI

9. pants

Kontaktpunkts

- (1) Katra dalībvalsts norīko vienu iestādi par kontaktpunktu attiecībā uz šīs regulas īstenošanu. Tā paziņo minētās iestādes nosaukumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Ja dalībvalsts maina savu norīkoto iestādi, tā attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.
- (2) Dalībvalstis nodrošina, ka kontaktpunkti ir informēti par esošajiem attiecīgajiem informācijas un palīdzības dienestiem Savienības līmenī, piemēram, *Your Europe*, *SOLVIT*, *EURES*, Direktīvas 2014/54/ES 4. pantā paredzētajām struktūrām, Eiropas Biznesa atbalsta tīklu un vienotajiem kontaktpunktiem, un ka tie spēj sadarboties ar šiem dienestiem.

10. pants

Personas datu aizsardzība

- (1) Neskarot Regulas (ES) 2016/679 piemērošanu, personām, kurām ir izsniegta personas apliecība vai uzturēšanās dokuments, ir tiesības pārbaudīt šajos dokumentos ietvertos personas datus un vajadzības gadījumā prasīt, lai tos labo vai dzēš.
- (2) Informāciju mašīnlasāmā formā personas apliecībā vai uzturēšanās dokumentā iekļauj tikai saskaņā ar šo regulu vai izsniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem.

- (3) Biometriskos datus, kas savākti un ko glabā personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā, saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem izmanto tikai, lai pārbaudītu:
- (a) personas apliecības vai uzturēšanās dokumenta autentiskumu;
 - (b) turētāja identitāti, izmantojot tieši pieejamus salīdzināmus elementus, ja personas apliecības vai uzturēšanās dokumenta uzrādīšana ir noteikta tiesību aktos.

11. pants

Uzraudzība

Pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija vēlākais 12 mēnešu laikā sagatavo sīki izstrādātu programmu šīs regulas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai.

Uzraudzības programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos tiks ievākti dati un citas nepieciešamās ziņas. Tajā norāda pasākumus, ko Komisija un dalībvalstis īsteno, vācot un analizējot datus un citas ziņas.

Dalībvalstis sniedz Komisijai datus un citas ziņas, kas vajadzīgi uzraudzībai.

12. pants

Ziņošana un izvērtēšana

- (1) Komisija ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas īstenošanu, kad apritējuši četri gadi no dienas, kad sāk piemērot šo regulu.
- (2) Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu ne agrāk kā pēc sešiem gadiem no dienas, kad sāk piemērot šo regulu, un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Novērtējumu veic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma vadlīnijām.
- (3) Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga ziņojumu sagatavošanai.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To sāk piemērot, kad apritējuši 12 mēneši no tās stāšanās spēkā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.
Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*